

Верхні премолляри, або малі корінні зуби. Мають подібну форму з певними відмінностями, зокрема:

1. перший премолляр за розмірами дещо більший за другий,
2. оральний горбик другого премоляра більш виражений і майже не поступається розмірами вестибулярному, на відміну від орального горбика першого премоляра, який є менш вираженим.



Вестибулярна поверхня має видовжену форму: у пришийковій ділянці звужена і розширюється до ріжучої кромки горбика. Цю поверхню розділяє на дві частини повздовжній валик з певним осьовим зміщенням у медіальну сторо-



ну. Валик закінчується на ріжучій кромці вестибулярного горбика, таким чином розділяючи її на 2 скати: на менш короткий медіальний та більш пологий дистальний.

Жувальна поверхня має 2 горбики, що розділені по середині медіо-дистальною фісурою. Кожен з горбиків складається з центрального ската, які сходяться до центральної фісури. Від центральних скатів, що є найбільш випуклими, сходять бічні схили, що окантовуються бічними фісурами. Таким чином фісури утворюють Н-подібну форму. Ріжучі кромки вестибулярного та орального горбиків плавно переходять в апроксимально-оклюзійні валики.



Оральна поверхня дещо звужена відносно вестибулярної, має добре виражену повздовжню випуклість. Екватор зазвичай розміщений по середині поверхні.

Апроксимальна поверхня має вигляд рогатки з незначною випуклістю, таким чином створюючи точковий контакт.